

Lütfeden Tanrı (1.Korintililer 1:18-25)

Tanrı'nın hafıza kuvveti mükemmeldir. O unutmaz. Mezmurlar 105:8-10'e bakın. "O antlaşmasını, Bin kuşak için verdiği sözü, İbrahim`le yaptığı antlaşmayı, İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsar" dedi. Tanrı'nın Mısır'da sıkıntı çeken İsraililere yardım etmesi de yüz yıllar önce İbrahim`le yaptığı antlaşmayı anımsadığı içindir (Mısır'dan Çıkış 2:24). Mısır'dan çıkmış olan İsraililer altın buzağı yaptığı zaman Tanrı onları cezalandırmak istedi. O zaman Musa onlar için şöyle dua etti: "Kulların İbrahim`i, İshak`ı, İsrail`i anımsa. Onlara kendi üzerine ant içtin, `Soyunuzu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Söz verdiğim bu ülkenin tümünü soyunuza vereceğim. Sonsuza dek onlara miras olacak` dedin" (Mısır'dan Çıkış 32:13). Kutsal Kitab'ın birçok yerinde Tanrı'ya 'anımsayın!' diye dua ettiklerini görebiliriz (Mezmurlar 74:18-23, Mezmurlar 89:50-51, Mezmurlar 137:7). Tanrı'nın hafıza kuvveti mükemmel olduğu için biz O'na güvenebiliriz. Tanrı düşmanlarının kötülüklerini de mutlaka hatırlıyor. İblis insana günah işlettiği zaman Tanrı ona 'Kadının soyu senin başını ezecek' (Yaratılış 3:15) diye söyledi. Bin yıllar sonra bu söz tamamen gerçekleşti. Artık İblis yargılandı.

Aynı şekilde Tanrı eğer günahımızı unutmadan hatırlarsa bu büyük mutsuzluktur. Ama Tanrı 'Suçlarını bağışlayacağım, Günahlarını artık anmayacağım' (İbraniler 8:12) diye ilan etti. Bunu geçmişte peygamber Yereya aracılığıyla da söyledi (Yereya 31:31-34). Tanrı günahımızı hatırlamamasını istiyoruz. Tanrı günahımızı hatırlarsa mahvolmak zorunda olacağız. Ama Tanrı nasıl günahımızı hatırlamayabilir? Günahkâr olduğumuzu nasıl unutulabilir? Bu nasıl mümkün olabilir?

Tanrı çarmıh aracılığıyla bunu yaptı. İsa doğru insan olduğu halde günahkâr gibi çarmıhta kanını dökerek öldü. Çünkü günahımızı üstlendi. Günah bu kadar korkunç bir şey. İsa çarmıhta lanetlenerek bizi kurtardı (Galatyalılar 3:13). Tanrı Mısır'da ilk doğanları öldürdüğü zaman hayvanın kanını evin yan ve üst kapı şövelerine sürmüş olanları lanetlemedi. Aynı şekilde Tanrı çarmıhta dökülmüş olan İsa'nın kanını gördüğü zaman günahımıza bakmayacaktır.

İsa bizi dost yaptı. Yuhanna 15:13-15'te şöyle yazılmıştır: "Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz. Artık size kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babam`dan bütün işittiklerimi size bildirdim" Tanrı Oğlu'nu sevdiği gibi bizi sever. Çarmıhla ilgili bildiri budur. İsa Mesih Tanrı'nın insanların günahını unutmasını sağlayan Tanrı'nın gücüdür. İsa Mesih Tanrı'nın gazabından kaçınmamızı sağlıyor.

Biz buna inandığımız için yargılanmıyoruz. Burada bahsettiğim yargı cennet yada cehenneme gidecek kişi olarak yargılanmaktır. Ama bundan sonra başka bir yargı daha vardır. Ödül yada ceza ile ilgili yargıdır bu. Kurtulmuş olanlar da bu yargıyı alacaklar. Bu yargının belli bir kıstası vardır. Tanrı kişinin yaptıklarına göre yargılar. Bu dünyada biz günah işlersek de Tanrı hemen ceza vermeyebilir, O'nun sözüne itaat etmesek de, Rab`bin kilisesini sevmesek de Rab`bin işlerine ilgi göstermesek de mutlu bir kilise yapmak için gayret etmesek de bir şey demeyebilir, kutsallar olarak sunulur yapmasak da müjdelemesek de kiliseye yeni gelenlere yardım etmesekse Tanrı karışmayabilir. Ama Rab Vahiy 22:12'de 'İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığının karşılığını vereceğim' diye açıkça söyledi. Sonuçta efendisinin şenliğine katılacaklar da olacak, dışarıya, karanlığa atılacaklar da olacak. Onların orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır. Göklerin egemenliğinde herkesin görkemi farklı olacaktır. Sanki okulun öğrencilerini sınamasına benzer bu. Gökte alacağımız ödül çok önemli olduğunu Rab vurguladı. Gökteki ödül için bu dünyada yaşarken sıkıntılar çekebilir. Bazen bilerek de zarar görmek zorunda olabilir. Ama Rab 'Sabredin, ölüm

pahasına olsada sadık kalın. Bu dünyada sıkıntı çekerek zarar görebilirsin ama, ben seni yücelteceğim' diyor. Rab kendi sevgisini almış olanlara 'Bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle Rab'bi sevin' diye söylüyor. O'nun sevdiği kişilerin görkemli günü hazırlamalarını sağlıyor. Ama Rab'bin sevgisini reddedenler O'nun sesini duyamaz. Rab'bin sesi onları cesaretlendiren güç olamaz.

Tanrı bizim yapamayacağımız iş vermez. Tanrı bizim sanki bir kahraman gibi can atmamızı beklemiyor. Tanrı bizim günlük yaşamımızda kendimize verilen işlere sadık kalmamızı ister. Rab'bin sevgisini alanlar kiliseyi severek kutsallara iyilik yapar. Başkalar görse de görmede sadık bir şekilde çalışır, zarar görse de kilisenin yararı için hareket eder. Ama Rab'bi sevmeyenler zor işlerden kaçmaya çalışacak, sonsuz görkem kazandıran işleri reddedecektir.

Gücümüzün belli bir sınırı vardır. Biz çok zayıfız. İmanlı olarak bu dünyada yaşamamız bazen çok yorucu olabilir. Ama Rab zayıf olduğumuz halde bize iş verdi. Ve dünyayı yenebilirsin, ruhsal işleri yapabilirsin diye Kutsal Ruh'un gücünü veriyor. Gelecekte Tanrı'nın önünde duracağımız günü için bu dünyada gayretle çalışmamızı sağlıyor.

Biz hâlâ günah işleyebiliriz, günahın ayartmasına çok zayıf olabiliriz. Bu nedenle imanını yitirenler de var. Dolayısıyla Tanrı ve bizim aramızda herhangi bir çatlak olmaması için dikkat etmemiz lazım. Kilise aracılığıyla Tanrı'ya sevgi ve bağlılık ve fedakârlığı gösterebilmemiz için Tanrı bize fırsat verdi. Biz Tanrı'nın mühtiş lütfünü aldık. Artık kilise hayatı aracılığıyla Tanrı'ya bağlılık, sevgi ve fedakârlığı gösterelim. Rab'bin kilisesinde hizmet edelim. Kutsalları sevelim. Bunu başarmamız için her zaman Ruh'un yönetiminde olalım. Kutsal Ruh'un yardımını almamız lazımdır.